וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי! אלא ניכבשינהו א] דניידי ונימא כל דפריש מרובא פריש? אמר רבא ב] (השתא דאמור רבנן לא ניקרב) גזירה שמא יבאו י' כהנים ג] בבת אחת ויקרבו, א"ל ההוא מרבנן לרבא *אלא מעתה מגיסא אסירא? משום שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקחו, ד] (בעשרה כהנים) בבת אחת מי אפשר, אלא אמר רבא ה] משום קבוע. אמר רבא השתא דאמרי רבנן לא נקריב, אי ו] נקריב לא מרצי, איתיביה רב הונא בר יהודה לרבא *חטאת שנתערבה בעולה, ועולה שנתערבה בחטאת אפי' אחת בריבוא ימותו כולן, *במה דברים אמורים בכהן נמלך, אבל בכהן שאין נמלך עשאן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול, למטה מחצה כשר ומחצה פסול, אחת למטה ואחת למעלה שניהן פסולות, שאני אומר חטאת קריבה למעלה ועולה קריבה למטה ז] *אלא הא כמאן דאמר *בעלי חיים נדחין ח] הא כמאן דאמר בעלי חיים אינן נידחין, הרי שחוטין דלכולי עלמא נידחין ותנן

דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **נכבשינהו דניידו** · יכוף אותם שינודו דלא ליהוי קבוע: **אמר רבא גזירה שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקרבו** · קא סלקא דעתך השתא דחייש לשמא אחר שיקחם אחד אחד עד ששחטו י' והם רוב יבואו י' כהנים ויזרקו דמיהן ויקטירו אימוריהן כאחד ואפשר לצמצם והשתא ט] (א)שתכח דקריב רובא בבת אחת וליכא למימר איסורא ברובא איתיה דבשלמא כי משיך חד חד ומקריב קמא קמא איכא למימר דכל חד דקריב *בהיתרא ומרובא פריש י] ואיסורי הנאה בהני דפיישי הוא דהוו רובא לגביה אבל השתא דקרבי כי הדדי לא הוו הני דפיישי רובא לגבייהו: **אלא מעתה מגיסא אסירא** · כלומר וכי מאחר שמשכו ולקחו אחד אחד לבדו ובנידנוד *דכל חד יא] (אמר) דמרובא פריש ושחטן וקבל דמן במנים בחזקה שהוא כשר חוזרים ומצטרפין השחוטין להיות רוב ולהיאסר: **ומשני משום** יב] **שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקחו** · מתוך התערובת וכיון דרובא יג] (נכסי) כי הדדי איכא למימר דאיסורא ברובא איתיה: **ובבת אחת מי משכחת לה** · בשלמא זריקה והקטרה יד] איכא למימר בבת אחת אבל לקיחה כיון דככבשינהו ונוידי טו] (כלום) אפשר לצמצם לקיחתן (דלא) צריך לרדוף ולהשיג כל אחד: **אלא אמר רבא גזירה משום קבוע** · דלמא אתי למימשך ולמיסביניהו חד וחד כי לא נוידי דה"ל קבוע וכמחצה על מחצה דמי וליכא למיסמך ולמימר טז] מ(ה)רובא פריש: **אי מקריב לא מרצי** · דאידחי ליה מדרבנן יז] (נ"ל מדאורייתא בשעת קביעותא לא חזו עד דנוידי וגזרו ביה רבנן משום קביעותא והוו להו דחויין מן התורה ומתני' אפילו הוכרו לבסוף אסורין הואיל ונדחו ושוב אין חוזר) *ור' אמר לי דהאי קבוע אינו דין מן התורה כמחצה על מחצה אלא א"כ ניכר האיסור כל יח] שהן* (*דמגו דאחד דמינכר ילפי' לה) ושוב אינו חוזר ונראה ואע"פ שהכשרין שבהן ראוין להקרבה הואיל ונדחה מלהקריב לכתחלה מחמת הפסולין המעורבין בהן נדחו לגמרי יט] דהוה להו כפסולין: **חטאת שנתערבה בעולה** · בעופות כ] קתני דלית להו תקנתא ברעייה שאין פדיון לעוף כדאמרינן במנחות בפרק המנחות והנסכים (דף ק:): **מחצה כשר ומחצה פסול** · כא] ומביא חטאת ויקריבנה למטה ותיובתא לרבא מהא דקתני מחצה כשר דהא (כא) אינו אתי לאימלוכי אמרי' ליה לא תקריב כדקתני ימותו שאין *משנים לפסול זה בידים מפני תקנת חבירו וכי לא נמלך והקריב קתני דהעשוי כהלכתא כשר וה"נ הכשירין ירצו: **הא כמ"ד** · פלוגתא כב] רבי יהודה ורבנן היא בסדר יומא (דף סד:): **הרי שחוטין דלכ"ע** · כל הנך דפליגי בבעלי חיים מודו בשחוטין דנידחין: **ותנן** · במתני' אם קרב הראש כו' אברי בעל מום ואברי עולות תמימות הרבה שנתערבו ר"א אומר אם קודם שנמלך כג] (בא) והקריב אחד מן הראשים יקרבו כל הראשים ואפי' לכתחלה דתלינן איסורא באותו שקרב ראשון והא (כא) דאינו אתי בריש לאימלוכי א"ל כד] לא תקריב דכתיב ואשה לא תתנו מהם (ויקרא כב) וכי לא אימליך מכשרינן הנך דפרישי ולא אמרי' ידחו: סוף
דאמר

וגבי דם כסוי (חולין דף פז:) שנתערב בדם בהמה דא"ר יהודה אין דם מבטל דם כולהו א"א לזה להיות כזה אפילו לרבי חנינא דלא דמי לדם קדשים דאפשר להיות כחולין כמו שפי' בקונטרס בהקומץ רבה (מנחות כג:) דכשלנין לילה אחת יצא מקדושתו כחולין וכוליה סתמא דהש"ס לרב חסדא דלא כרבי חייא דאמר בפ' גיד הנשה (חולין ק:) חתיכה עצמה נעשית נבילה ואוסרת כל החתיכות לרבי יהודה וגבי זרוע בשלה (שם דף צח:) דקאמר לא נצרכא [אלא] לר' יהודה דאמר מין במינו לא בטיל וגבי ציר (שם צט:) דקאמר רבי יהודה שיעורו *במאתים ופריך והא א"ר יהודה מין במינו לא בטל [ומשני שאני כו'] וההיא דבילה דמין במינו לא בטל לר' יהודה ודם תבוסה דאמרינן בנדה (דף עא.) דאין דם מבטל דם לרבי יהודה ואפילו לרבי חנינא צ"ע דנראה שיש מהנך שהבאתי דלא כרבי חייא ועוד יש ליישב תירוץ ר"ת שמחלק בין לח ליבש ולא קשיא ההיא דפסחים (דף כט.) לר' יוחנן דלאו אליבא דכולי עלמא קאמר טבל ויין נסך במשהו דמודה ר' יוחנן *דלרבנן דר' יהודה בנותן טעם אלא רבי יוחנן סבר כה] כדרבנן בשאר איסורים וכר' יהודה בטבל ויין נסך וכן ברייתא דתניא כותיה דרבי יוחנן והשתא ההיא דפסחים (ג"ז שם) כרבנן דמין במינו בטל כו] *מק"ו ואיכא השתא ג' מחלוקת של תנאים בדבר דהא תניא כותיה דרבי יוחנן והא דתניא בפרק הנודר מן הירק (נדרים נח.) כלל אמר ר"ש כז] [כל] דבר שיש לו מתירין כו' אמרו לו הרי שביעית שאין לה מתירין ותנן השביעית אוסרת כל שהוא במינו אמר להם לא אמרו שביעית במינו אלא לביעור אבל לאכילה לא ולא מצי למיפרך מטבל ויין נסך דהתם סבירא להו כרבנן דכל איסורין בטילין אפי' במינן כח] וה"ר יצחק הלבן תירץ [הא דידיה] הא דרביה דההיא דלקמן דאין דם מבטל דם רבי יהודה משום רבן גמליאל קאמר לה והכי נמי משני אביי לקמן (דף עט.) (*אם כן) קשה דרבא פליג עליה ויש עוד לפרש ההיא דשני כוסות דהא דאין החולין מסייעין למים לבטל את התרומה לאו משום דבמינו במשהו אלא משום דהאי באחד ומאה והאי בששים והתבטל בששים קאמר דלא מסייע ליה דכיון דדינו במאה וכגון דליכא מאה בין המים ויין של חולין אבל המים רבין על התרומה ששים דאי לאו אמרינן סלק את מינו כמי שאינו היה נאסר היין של חולין משום דליכא מאה והיה הכל נאסר שאין המים רבים על החולין ועל התרומה בששים:

ונכבשינהו דניידן ונימא דכל דפריש מרובא פריש · וכגון שלא בפנינו פירשו ממקום קבוע דאי היתה הפרישה בפנינו היו אסורין כאילו לקחן במקום קביעות וכן מוכח בפרק קמא דפסחים (דף ט:) דתשע צבורין של *חמץ ואחת של *מצה ואתא עכבר ושקל דאמרי' כל קבוע כמחצה על מחצה דמי ובפרק גיד הנשה (חולין צה.) אמרי' גבי תשע חנויות בנמצא הלך אחר הרוב אפילו נמצא ביד עובד כוכבים *והיינו טעמא דגבי ציבורין מיירי בדשקל עכבר קטן שנולד לנו הספק במקום קביעות ולכך קאמר וככבשינהו דניידן דכיון שיצאו ממקום קיבוען אמרינן מרובא פריש והכי נמי אמרינן בפרק בתרא דיומא (דף פד:) גבי תשעה עכו"ם וישראל אחד ביניהן דבאותה חצר מפקחין ובחצר אחרת אין מפקחין: **אלא** אמר רבא משום קבוע · מגזור משום קבוע היה נראה דאי שקיל חד מן הקבוע אסור מדאורייתא ולא אמרי' מרובא פריש דכיון דדבר חשוב הוא ולא בטל היכא דה"ל קבוע כמחצה על מחצה דמי אבל א"א לומר כן מדאמר רב בסמוך טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות ונפלה אחת מהן לים הותרו כולן ומשמע נמי לדידיה דבמתני' [דנתערבו] אחד בריבוא ומית חד מינייהו אמרי' דאיסורא מית והשאר מותרין ואמאי *) אדרבה דהיתר נפל ומית אלא היינו טעמא דהקילו משום דמדאורייתא בטלי ברובא דכל מילי מדאורייתא ברובא בטלי כיון דלא ידיע ואפילו ששה דברים מאחר שנתערב ולא ידיע וכן תרומה בטלה באחד ומאה ולא שייך כל קבוע אלא בדבר הידוע כגון תשע חנויות ותשע צבורין ותשע צפרדעים ותשע עכו"ם שההיתר והאיסור כט] שלהם ידועים במקומם: **במה** דברים אמורים בכהן נמלך כו' · אין משנה זו שנויה כך במסכת קינים אלא פרק אחד הוא שמתחיל כך וקאי אכל מאי דתני לעיל ל]:

*) נ"ל נימא דהיתר נפל דהיתר מית

טז א מיי' פ"ח מהל' מ"א הל' יא טוש"ע י"ד סימן קי סעיף ג:

יז ב מיי' פ"ח מהלכות פסה"מ הלכה א:

יח ג מיי' פ"ז מהלכות פסה"מ הלכה יז:

נ"ל במאתים נ"ק

קינין פ"א מ"ב

שם פ"ג מ"א

נ"ל דלרבנן בנותן טעם נ"ק

נ"א א"ל וכן גירסת נ"ק

[יומא סד: וש"נ]

נ"ל בכל מקום נ"ק

נ"א אבל

[נ"ל מצה]

[נ"ל חמץ]

גי' נ"ק אלא ע"כ היינו טעמא

נ"ג

בהיתר קרב דמרובא נ"ק

נ"א אטו

נ"א דבכל חד אמרינן דמרובא כו' נ"ק

נ"ל נכסי נ"ק

ס"א נ"ג

סוא הג"ה רש"ק

*ר"ל פרש לזורק אבן לנו

*נ"ל דמגו דילפינן לה דאחד נכרי דמינכר כ"ש ושוב נ"ק

נ"א מקריבין

נושא/מקנה

△ שלבים בתשובת רבא לשאלה: מה אי אפשר להתיר תערובת הבהמות על ידי שיכוף אותם שינודו וכן אי שיקח מרובא פריש

נ"ג

נושא

ד'חוי

יש ליישב שלא רבא ואומר: "השתא דאמרי רבנן לא נקריב - אי נקריב לא מרצ." עם המשנה במס' קינין דקתני הפוך

תת נושא

מח' אי יש ד'חוי בבעל' חיים

* * *

שיטה מקובצת

א] ניכבשינהו דנינידו ונימא כו' וקשה דהא בפ"ק דפסחים גבי ט' צבורין של מצה לא אמרינן כל דפריש כו' כיון דבפנינו פירשו וא"כ מאי פריך הכא הלא כיון דפירש מהקביעות בפנינו לא אמרינן כל דפריש מרובא קא פריש וי"ל דה"ק דנינידינהו שלא בפנינו שנכסה פנינו אחור כדי שלא נראה מהיכן פירש וכן מצינו דנכבשינהו ר"ל שנעלים אותם מעינינו כדמתרגמינן ואם העלם יעלימו מיכבש יכבשון' ועוד נראה להשר מקוצי דהא דאמרינן דלא חשיב פירש מרובא היכא דפריש בפנינו מן הקביעות היינו דווקא היכא דהאיסור ידוע ומבורר במקום קביעתו כי ההיא דתשע צבורין דידוע הוא איזה צבור הוא חמץ ולכן היכא דשקיל עכבר בפנינו מאחד מהם ולא ראינו מאיזה צבור לקח לא חשיב פריש מרובא אבל הכא שהאיסור אינו ידוע במקום קביעתו ומשום חשיבות דבעלי חיים מחמרינן לעשותו כידוע הלכך שייך לומר כל דפריש כו' אע"ג דפריש בפנינו וראינו דניידי מקביעות כיון דאינו ידוע ומבורר איסורו: ב] תיבות השתא דאמור רבנן לא נקרב נמחק: ג] בבת אחת ויקריבו' פי' ויקריבו הדם והאימורין למזבח וליכא פריש מרובא כיון דרובא איכא הכא ופריך אלא מעתה מגיסא הוא דאסרה כלומר כיון שפירשו התערובת כל אחד בלבדו ונתבטל איסורן משום דאזלינן בתר הרוב היאך יחזור ויפסל מן המנים מכאן אמר הר"ם דחתיכה שאינה ראויה להתכבד שנתבטלה בשתי חתיכות של היתר שמותר לאוכלן כולן לאדם ולבשלם כולם בקדירה אחת דכיון דנתבטל האיסור שוב אינו חוזר ואוסר אע"פ שידוע הוא שהאיסור שם כיון שהתירה התורה איסור ע"י ביטול ברוב הוי ממש כהיתר גמור' ויש שהיו אוסרים מההיא דאמר (כריתות דף כג ע"א) נבלה בשחוטה אינה מטמא במגע ומטמא במשא לפי שבודאי נושא הנבלה ואע"פ שכבר נתבטל הנבילה וא"כ איסור שנתבטל בהיתר יהיה צריך לסלק מן הכל כנגד האיסור שנפל דאם לא יסלקנו א"כ מ"מ יאכל האיסור וכן לא יכול לבשלם כולם בקדירה אחת מהאי טעמא אבל זה אינו כדפי' דכיון דנתבטל הוי כהיתר גמור וההיא דנבילה טומאה שאני 'ומשני גזרה שמא יבאו ויקחו בתחלת לקיחתם מן העדר דהשתא רובא פרשי בבת אחת ולא הוי פרוש מרובא: ד] ויקחו בבת אחת תיבות בי' כהנים נמחק: ה] משום קבוע' אי שרית ליה ע"י נדנוד אתי למשרי בלא נידוי ולמימר כיון דפרשי מרובא דשרו ואנן קים לן דהוי כקבוע משום חשיבות דבעלי חיים כיון דלא נידי כדפי' לעיל' תימה הא דתני ובנמצא הלך אחר הרוב ליחוש שמא יקח מן הקבוע כי הכא וי"ל דהתם שהאיסור ידוע ומבורר ועוד דהוא איסור דאורייתא

שיטה מקובצת

לא שייך למיגזר אבל הכא שגם במקום הקביעות האיסור אינו ידוע שייך למיגזר שמא שקיל מספק האיסור במקום הקביעות והתם איסור מיהא מדרבנן לפי שאינו בטל ברוב משום חשיבות דבעלי חיים: ו] עיין בהשמטות בסוף המסכת: ז] למטה א"ל הא וכו': ח] הא כמ"ד בע"ח אינן נדחין · הקשה הר"ר שמואל מאן תני קינין רבי יהושע ואית ליה דחויין דקאמר תמורת פסח קריבה ואינה קריבה ומוקי לה סוף פסח שני (פסחים צו ע"ב) בנמצא קודם שחיטה דאתי שחיטה ודחיא ליה וה"ה לתמורתן אלמא אית ליה בע"ח נידחין ותירץ מורי דההיא חלוק דקודם שחיטה ואחר שחיטה ר"ע הוא דקאמר ליה ולא ר"י והכי תנן בפרק מי שהיה טמא אמר ר"י שמעתי שתמורת פסח קריבה כו' אמר ר"ע אני אפרש כו' והשתא אע"ג דר"ע מפרש לה בבע"ח נידחין איכא למימר דלא קיבלה ר"י מר"ע מדלא השיב לו עקיבא כל הפורש מסך כפורש מחיים כדקאמר ר' טרפון בפ"ק (דף יג ע"א) וה"נ אשכחן בפרק הערל דקאמר שמעתי כו' (כדף עט ע"ב) ואח"כ מפרש ר"א ור"ע [כ"א] כדאית ליה ומוכח התם דר"י לא קבלה ולהכי קאמר ואין לי לפרש דלא מתוקמא לדידיה אותו חילוק דפי' ר"ע בענין דבע"ח נדחין ועי"ל דאפילו קבלה מר"ע מ"מ שמעתי קאמר וליה לא סבירא ליה דה"נ איכא בפ"ק דנדה אמר ר"י שמעתי שהמעמיד בשרף העלין כו' ופי' שם ר"י דשמעתי קאמר וליה לא סבירא ליה כך נראה למורי ז"ל: ט] והשתא אשתכח דקריב: י] ואיסורא בהני דפיישי תיבת הנאה נמחק: יא] חד אמרן ביה מרובא: יב] משום דשמא יבאו: יג] דרובא נסבי כי: יד] והקטרה אפשר לצמצם ואיכא למימר: טו] ונוידי כולם אי אפשר לצמצם לקיחתן הלא צריך לרדוף ולהשיג את כל אחד הס"ד: טז] מרובא פריש אות ד' נמחק: יז] תיבות נ"ל כו' עד תיבת ילפינן לה בס"א אינו: יח] א) שכן דמגו תיבת שהן ל"ש: יט] לגמרי והוה להו: כ] בעופות קמיירי דלית תיבת דקתני נמחק: כא] פסול ותביא חטאת ויקריבנה למטה: כב] פלוגתא · ס"א רב ורבי יוחנן: כג] שנמלך בא והקריב אחד: כד] א"ל ס"א יצאו לבית השריפה שלא תקריב ספק בעל מום וכי לא אמליך והקריב אחד ויש לתלות האיסור בו מכשרינן אברין הדומין לו ומרצין: כה] סבר כרבנן: כו] בטל בכל מקום ואיכא: כז] ר"ש כל דבר: כח] במינן · חסר כאן עיין בתוספות מנחות (דף כב ע"ב): כט] והאיסור כולם ידועים תיבת שלהם נמחק: ל] לעיל והתלמוד מביא בקצר:

א) נראה דצ"ל ניכר האיסור לכל דמהרא דילפינן קבוע מיירי באחד מינכר.

תיבות